

Številka: 018-149/2022-4

Datum: 9. 1. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda kot predsednika senata ter Sama Červeka in Aleksandra Petrovčiča kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Izbira izvajalca obvezne gospodarske javne službe vzdrževanja cest in izvajanja zimske službe v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici« na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil GMW, gradbeništvo, mehanizacija Weindorfer, d.o.o., Turjanci 26, Radenci, ki ga po pooblastilu zastopa mag. Franci Kodela – odvetnik, Letališka cesta 33C, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Sveti Jurij ob Ščavnici, Ulica Bratka Krefta 14, Sveti Jurij ob Ščavnici (v nadaljevanju: naročnik), dne 9. 1. 2023

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb« z dne 22. 11. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 2.264,16 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja strokovna zahteva vlagatelja se zavrne kot neutemeljena.

Obrazložitev:

Naročnik v zvezi s predmetnim javnim naročilom izvaja konkurenčni postopek s pogajanjem skladno z b) točko prvega odstavka 44. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3).

Naročnik je dne 22. 11. 2022 sprejel »Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb«, iz katere izhaja, da na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 zavrača obe pravočasno prispeli ponudbi in da javnega naročila ne bo oddal (v nadaljevanju: odločitev o zavrnitvi vseh ponudb). Navaja, da je z obema ponudnikoma, ki sta oddala ponudbo, izvedel pogajanja, nato pa ob ponovnem pregledu celotne dokumentacije tega postopka in predhodnega neuspešnega odprtega postopka (št. objave JN005593/2022-B01 z dne 11. 8. 2022) ugotovil, da vsebina javnega naročila, predmet javnega naročila in določitev ocenjene vrednosti oz. vrednosti zagotovljenih sredstev ni bila določena na

način, ki bi omogočal dopustno oddajo javnega naročila skladno z dejanskimi potrebami naročnika.

Naročnik je ugotovil, da

- vrednosti zagotovljenih sredstev ni opredelil pravilno ter skladno z določili ZJN-3 oz. določili relevantne zakonodaje na področju javnih financ, saj jih ni apliciral na ustrezna stroškovna mesta v svojem proračunu; zaradi tega sredstva za tekoče leto in prihodnja leta niso ustrezno identificirana in opredeljena, povzeta so zgolj pavšalno; ker zagotovljena sredstva niso bila pravilno opredeljena oz. zagotovljena, bi sprejem ali zavrnitev ponudbe lahko rezultiral v neenakopravni obravnavi in netransparentnosti postopka, pa tudi v negospodarni in neučinkoviti porabi javnih sredstev;
- tehnične specifikacije niso bile oblikovane in opredeljene glede na dejanske potrebe naročnika, zato oddaja javnega naročila ne bi bila gospodarna in učinkovita; v razpisni dokumentaciji opredeljen obseg naročila ni skladen z dejanskimi potrebami naročnika, prav tako so bile določene postavke opredeljene v neskladju z dejanskim stanjem in potrebami.

Glede na navedeno naročnik zaključuje, da je edino zakonito in pravilno, da zavrne obe prejeti ponudbi in izvede nov postopek. Navaja, da je taka odločitev skladna z določbo petega odstavka 90. člena ZJN-3, prakso Sodišča Evropske Unije (npr. zadeve št. C-27/98, C-244/02) in prakso Državne revizijske komisije (npr. sklepi št. 018-242/2016, 018-258/2017).

Zoper odločitev o zavrnitvi vseh ponudb je vlagatelj pravočasno, dne 1. 12. 2022, preko portala eRevizija (dosje javnega naročila 008062/2022) vložil *Zahtevek za revizijo*, v katerem predlaga, da se zahtevku za revizijo ugotovi in izpodbijana odločitev razveljavi; zahteva tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo).

Vlagatelj v zvezi s prvim naročnikovim razlogom za zavrnitev vseh ponudb (nepravilno opredeljena zagotovljena sredstva) zatrjuje, da so naročnikove navedbe, povezane s tem razlogom, pavšalne, dalje pa zatrjuje, da so argumenti neutemeljeni, neizkazani in namenjeni le neupravičenemu opravičevanju naročnikove odločitve. Zatrjuje, da je naročnik opredelil in v proračunu tudi umestil stroške predmetnega javnega naročila, saj je iz postavke *Upravljanje in tekoče vzdrževanje občinskih cest* razvidno, da je za predmetno javno naročilo rezerviral sredstva v višini 202.000,00 EUR (s tem v zvezi prilaga izsek iz dokumenta *Proračun Občine Sveti Jurij ob Ščavnici za leto 2022*). Na isti način naročnik locira oz. identificira sredstva v proračunu vsa leta. Dalje zatrjuje, da je njegova ponudba od navedenih zagotovljenih sredstev nižja oz. teh sredstev ne presega in dodaja, da je naročnik že v odločitvi, sprejeti v postopku, vodenem pod št. objave JN005593/2022-B01 navedel, da ima zagotovljena sredstva v višini 200.000,00 EUR.

Vlagatelj v zvezi z drugim naročnikovim razlogom za zavrnitev vseh ponudb (neskladnost tehničnih specifikacij z dejanskimi potrebami naročnika) zatrjuje, da so naročnikove navedbe, povezane s tem razlogom, pavšalne, dalje pa zatrjuje, da argumenti niso osnovani na nobeni strokovni tehnični utemeljitvi in da so neizkazani. Izpostavlja, da naročnik ni pojasnil, zakaj obseg dela ni skladen z dejanskimi potrebami naročnika in da je v preteklosti naročnik naročal popolnoma iste postavke, ki so mu očitno ustrezale.

Vlagatelj zaključuje, da izpodbijana odločitev predstavlja naročnikovo samovoljo, s katero skuša vlagatelja, kot najugodnejšega ponudnika, izločiti, ker mu ne ustreza in da taka odločitev ni zakonita.

Naročnik je dne 13. 12. 2022 sprejel in istega dne na portalu eRevizija objavil *Sklep o zavrnitvi zahtevka za revizijo*, s katerim je vlagatelj zahtevku za revizijo in zahtevo za povračilo stroškov postopka pravnega varstva zavrnil (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo).

Naročnik uvodoma zavrača navedbe vlagatelja in zatrjuje, da je v okviru predmetnega postopka v celoti ravnal skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, določbami ZJN-3, uveljavljeno prakso Državne revizijske komisije in prakso Sodišča Evropske Unije. Zatrjuje, da je izpodbijana odločitev v celoti obrazložena in utemeljena in iz nje jasno in nedvoumno izhajajo razlogi, zaradi katerih naročnik javnega naročila ne more oddati.

Naročnik zatrjuje, da so vlagateljeve navedbe iz zahtevka za revizijo pavšalne in gre za ugibanja, ki jim ni mogoče slediti. Razloga, iz katerih je naročnik zavrnil prejeti ponudbi, sta upravičena in utemeljena, sama zavrnitev vseh ponudb pa predstavlja eno od legitimnih možnosti zaključka postopka oddaje javnega naročila.

V zvezi z navedbami vlagatelja glede prvega razloga za zavrnitev vseh ponudb (nepravilno opredeljena zagotovljena sredstva) naročnik navaja, da je v okviru proračunske postavke *Upravljanje in tekoče vzdrževanje občinskih cest* predvidenih 160.000,00 EUR za postavko *Tekoče vzdrževanje občinskih cest*, za postavko *Zimska služba na cestah* 40.000,00 EUR in za postavko *Drugi stroški tekoč. vzdrž.* 2.000,00 EUR. Navedeno, tako naročnik, ne bi bilo sporno, v kolikor ne bi bila sredstva, poleg za omenjene tri postavke, predvidena tudi za stroške, povezane z intervencijskim vzdrževanjem cest in druge komunalne opreme, kategorizacijo cest, študijami, projekti itd., kot izhaja iz opisa postavke *Upravljanje in tekoče vzdrževanje občinskih cest* iz občinskega proračuna za leto 2022. Naročnik je torej v 202.000,00 EUR zagotovljenih sredstev predvideval tudi stroške za postavke, ki v javnem naročilu niso bili zajeti, upošteval pa jih prav tako ni v okviru postavke *Drugi stroški tekoč. vzdrž.*, čeprav bi jih moral. Ti stroški bi zniževali višino zagotovljenih sredstev na postavki *Tekoče vzdrževanje občinskih cest* (160.000,00 EUR) in na postavki *Zimska služba na cestah* (40.000,00 EUR), kar bi pomenilo, da ima naročnik za izvajanje predmetnega javnega naročila sredstva, nižja od navedenih vrednosti, kar je ugotovil šele ob ponovnem pregledu ponudb. Naročnik navaja, da je nepravilno opredelil tudi sredstva za izvajanje storitev zimske službe, saj je zgolj v prvem polletju leta 2022 za izvajanje te storitve porabil polovico več sredstev, kot jih je imel predvidenih za celoletno izvajanje teh storitev (s tem v zvezi se sklicuje na izsek iz polletnega poročila občine za leto 2022), kar pomeni, da v tem delu višina zagotovljenih sredstev že v osnovi ni bila zadostna.

Naročnik zgolj podredno izpostavlja, da v konkretnem primeru ni imel podlage, da bi vlagatelju javno naročilo oddal, saj njegova ponudba, tudi po izvedenih pogajanjih, presega višino zagotovljenih sredstev. Naročnik priznava, da je predhodno res neustrezno navajal, da ima za izvedbo naročila zagotovljena sredstva v višini 200.000,00 EUR brez DDV, vendar iz vpogleda v proračun občine evidentno izhaja, da so za izvedbo naročila zagotovljena sredstva v višini 200.000,00 EUR z DDV.

V zvezi z navedbami vlagatelja glede drugega razloga za zavrnitev vseh ponudb (neskladnost tehničnih specifikacij z dejanskimi potrebami naročnika) naročnik navaja, da je na podlagi prejetih ponudb ugotovil, da je količine in opise posameznih postavk opredelil preveč pavšalno in na način, da ponudbi nista skladni z njegovimi potrebami. V nadaljevanju navaja nekaj primerov neustreznih zahtev oz. obsega zahtevanih storitev, ki bi jih v popisu del moral spremeniti - navaja, da so postavke A.1.1, A.1.2 in A.2.1 opredeljene na način, da naročnik strošek delavca plačuje dvakrat; postavka A.5.35 je predvidena že v okviru drugih postavk; obračun pri postavki A.7.1 je predviden glede na količino ur, naročnik pa želi obračun na podlagi kvadrature; v postavki B.5.2 ni predvidena zadostna količina. Pojasnjuje, da že iz izpodbijane odločitve izhaja, da je identificiral večje število zahtev, neskladnih z dejanskimi potrebami in da je oddaja javnega naročila pod takšnimi pogoji najmanj negospodarna in neučinkovita.

Vlagatelj se je do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo opredelil v vlogi z dne 15. 12. 2022, zahteva tudi povračilo nadaljnjih stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika). Vlagatelj vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in odgovarja na naročnikova pojasnila glede posameznega razloga, podana v odločitvi o zahtevku za revizijo.

Naročnik je Državni revizijski komisiji preko portala eRevizija dne 15. 12. 2022 posredoval zahtevek za revizijo in dokumentacijo.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo opravila predhodni preizkus v skladu z 31. členom ZPVPJN. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi vseh ponudb. Vlagatelj zatrjuje, da so naročnikove navedbe pavšalne in da je naročnik odločitev sprejel z namenom, da drugega ponudnika postavi v boljši položaj.

Naročnik odločitev o zavrnitvi vseh ponudb sprejme na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3. Ta določa, da lahko naročnik na vseh stopnjah postopka po izteku roka za odpiranje ponudb zavrne vse ponudbe, če to stori, pa mora o razlogih za takšno odločitev in ali bo začel nov postopek obvestiti ponudnike ali kandidate. Kadar izvaja naročnik postopek javnega naročanja, v katerem objavi povabilo k sodelovanju, mora navedeno odločitev objaviti na portalu javnih naročil in, če je to glede na vrednost ali predhodne objave primerno, v Uradnem listu Evropske unije. Kadar zavrne vse ponudbe, lahko izvede za isti predmet nov postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe. Kot pravilno izpostavlja naročnik, pravo javnih naročil ne določa, da bi naročniki odločitev o zaključku postopka oddaje javnega naročila brez izbire najugodnejše ponudbe smeli sprejeti le v izjemnih primerih in/ali na podlagi posebej upravičenih razlogov (prim. npr. odločitve v zadevah Državne revizijske komisije in v sodbah Sodišča EU, ki jih izpostavlja naročnik).

V odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb je naročnik navedel dva razloga za svojo odločitev, in sicer: (1) da vrednosti zagotovljenih sredstev ni opredelil skladno z veljavno relevantno zakonodajo; da zagotovljenih sredstev ni ustrezno apliciral na ustrezna stroškovna mesta v proračunu; da zagotovljena sredstva niso bila ustrezno identificirana in opredeljena ter da (2) tehnične specifikacije niso bile oblikovane in opredeljene glede na njegove dejanske potrebe; da so določene postavke v neskladju z dejanskim stanjem.

V odločitvi o zahtevku za revizijo je naročnik glede prvega razloga dodatno pojasnil, da v okviru zagotovljenih sredstev ni predvidel stroškov za intervencijsko vzdrževanje cest in drugo komunalno opremo, kategorizacijo cest, študije, projekte itd., čeprav bi jih moral, zaradi česar bi se višina zagotovljenih sredstev za postavki iz predmetnega javnega naročila (v skupni vrednosti 200.000,00 EUR) znižala ter da za postavko glede zimske službe ni zagotovil sredstev v zadostni višini glede na podatke porabe iz prvega polletja leta 2022. Dalje je glede drugega razloga dodatno navedel več konkretnih primerov zatrjevano neustreznih zahtev oz. obsega storitev, ki bi jih v popisu del moral spremeniti, in sicer v zvezi s postavkami A.1.1, A.1.2, A.2.1, A.7.1, B.5.2.

V zvezi z navedbami naročnika glede obeh predstavljenih razlogov, ki jih podaja šele v okviru predrevizijskega postopka, Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da le-te ne

predstavljajo dopustnih argumentov v prid odločitve o zavrnitvi vseh ponudb. Tako kot vlagatelj v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ne sme navajati novih razlogov za utemeljitev odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, ki jih ni navedel že v sami odločitvi, saj bi bil vlagatelj s tem onemogočen v možnosti uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva.

Enako gre ugotoviti tudi v zvezi z naročnikovo (podredno) oceno o nedopustnosti ponudbe vlagatelja zaradi presejanja zagotovljenih sredstev, saj naročnik tega razloga ni navedel že v izpodbijani odločitvi.

Predstavljenih argumentov, ki jih je naročnik prvič navedel šele v odločitvi o zahtevku za revizijo, zato Državna revizijska komisija pri odločanju ni upoštevala.

Glede na navedeno tako ključna za presojo skladnosti ravnanja naročnika z določbo petega odstavka 90. člena ZJN-3 torej ostaja naročnikova obrazložitev, podana v odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb, v okviru katere je naročnik zapisal, da (1) zagotovljena sredstva v proračunu niso ustrezno identificirana in opredeljena ter da (2) tehnične specifikacije niso pripravljene tako, da bi bile skladne z njegovimi dejanskimi potrebami.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala, da iz določbe petega odstavka 90. člena ZJN-3 izhaja obveznost naročnika, da razloge, s katerimi utemeljuje odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, navede že v odločitvi sami (*»[...] mora o razlogih za takšno odločitev [...]«*), s čemer se zagotovi transparentnost, kot minimum uresničitve načela enake obravnave ponudnikov (6. in 7. člen ZJN-3) ter možnost uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva (9. člen ZPVPJN). Prav tako je že večkrat zapisala tudi, da ZJN-3 ne določa natančnejših kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oz. ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila (s tem pa tudi odločitve o zavrnitvi vseh ponudb), in da je te, skozi prakso, izoblikovala Državna revizijska komisija (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-163/2016, 018-134/2017, 018-218/2017, 018-004/2018, 018-197/2021). Tako mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oz. zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. In čeprav ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o oddaji naročila, pa mora vsebovati jasne in nedvoumne razloge naročnika do te mere, da je ponudnikom omogočena seznanitev z utemeljitvijo odločitve in preverba zakonitosti le-te, s čemer je na eni strani ponudnikom dana možnost zaščite svojih pravic in pravnih interesov, na drugi strani pa je organu pravnega varstva omogočena presoja zakonitosti takšne odločitve (v kolikor je zahtevana).

V konkretnem primeru Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz obrazložitve izpodbijane odločitve ni mogoče razbrati dejstev, zaradi katerih naročnik ni izbral nobene ponudbe, v vsebini, kot jih zahteva peti odstavek 90. člena ZJN-3, saj so argumenti, ki jih v obrazložitvi odločitve o zavrnitvi vseh ponudb podaja naročnik, povsem nedoločni in pavšalni.

V zvezi s prvim razlogom je namreč naročnik le posplošeno navedel, da vrednosti zagotovljenih sredstev ni določil oz. opredelil pravilno ter skladno z relevantno področno zakonodajo, saj jih *»ni ustrezno apliciral na ustrezna stroškovna mesta«*, da zagotovljena sredstva *»niso ustrezno identificirana in opredeljena«* oz. *»niso bila ustrezno opredeljena in zagotovljena«* in da bi nadaljevanje postopka v takih okoliščinah lahko rezultiralo v kršitvah nekaterih temeljnih načel javnega naročanja. Navedenega jasno in nedvoumno ni obrazložil in tako ni navedel, v čem je npr. problematična določitev zagotovljenih sredstev in zakaj mu, taka, kot je, onemogoča dopustno oddajo javnega naročila; iz njegovih navedb tudi ne izhaja, zakaj šteje, da vrednost

zagotovljenih sredstev ni opredeljena pravilno oz. da ni opredeljena v skladu z relevantno zakonodajo; pojasnil tudi ni, kaj npr. pomeni, da sredstev v proračunu ni ustrezno apliciral na stroškovna mesta in v kakšnem smislu sredstva niso bila ustrezno zagotovljena.

Tudi v zvezi z drugim razlogom naročnik ni jasno in nedvoumno navedel, v čem vsebina in predmet javnega naročila nista bila določena na način, ki bi mu omogočal dopustno oddajo javnega naročila, navedel tudi ni, katere so tiste »določene postavke« oz. tehnične specifikacije, ki so zanj problematične in ki niso oblikovane in opredeljene glede na dejansko stanje in njegove dejanske potrebe, prav tako ni v ničemer konkretiziral zatrjevano neustrezno opredeljenega obsega naročila v povezavi z njegovimi dejanskimi potrebami.

Čeprav se, kot predhodno že pojasnjeno, od naročnika ne zahteva, da razloge za zavrnitev vseh ponudb utemelji do potankosti, pa se pričakuje, da jih navede jasno in določno do te mere, da je ponudnikom in Državni revizijski komisiji omogočena preverba njihove zakonitosti. Ker je Državna revizijska komisija v konkretnem primeru ugotovila, da naročnik razlogov za sprejem izpodbijane odločitve na tak način v sami izpodbijani odločitvi ni navedel, to pomeni, da naročnik odločitve ni sprejel skladno s petim odstavkom 90. člena ZJN-3 in skladno s temeljnimi načeli javnega naročanja (zlasti načelom transparentnosti javnega naročanja iz 6. člena ZJN-3, s katerim se zagotavlja preglednost oddaje javnih naročil). Glede na to, tudi v ponovljenem postopku oddaje javnega naročila ne bo mogoče preveriti, ali so v konkretnem primeru podane bistveno spremenjene okoliščine kot obligatorni pogoj, ki bo moral biti izpolnjen, da bo naročnik za isti predmet lahko izvedel nov postopek javnega naročanja.

Upošteva se navedeno je zato Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta *Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb* z dne 22. 11. 2022.

V posledici zgornje ugotovitve Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni obravnavala vlagateljevih revizijskih navedb o navideznosti razlogov za zavrnitev vseh ponudb ter navedb o naročnikovem preferiranju drugega ponudnika, saj vsebinska presoja zahtevka za revizijo v tem delu v ničemer ne bi vplivala na presojo že ugotovljene kršitve, na položaj vlagatelja v predmetnem postopku in na (drugačno) odločitev Državne revizijske komisije.

Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, na podlagi druge povedi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje tega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Če se bo naročnik odločil, da obe prejeti ponudbi (ponovno) zavrne, mora razloge za tako odločitev v obrazložitvi odločitve ustrezno utemeljiti, izpolniti pa mora tudi ostale zahteve iz petega odstavka 90. člena ZJN-3. Če pa se bo naročnik odločil, tudi glede na svojo (podredno) oceno o ponudbi vlagatelja v povezavi z zagotovljenimi sredstvi, da bo postopek pregleda in ocenjevanja prejetih ponudb skladno z 89. členom ZJN-3 ponovil, mora s tem povezane ugotovitve v odločitvi jasno zapisati in ponudnikom omogočiti pravno varstvo.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Ker je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila, je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem., v nadaljevanju: OT), priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške:

- strošek plačane takse za zahtevek za revizijo v višini 1.000,00 EUR,
- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v priglašeni višini 1.700 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 1.244,40 EUR in
- materialne stroške v višini 27 točk (tretji odstavek 11. člena OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 19,76 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala presežka za izdatke v pavšalnem znesku (1% do 700 točk, tj. 7 točk) ter DDV, saj glede na vrednost odvetniških storitev za njihovo priznanje ni podlage. Prav tako Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala stroškov za sestavo vloge, s katero se je opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo, saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v omenjeni vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 2.264,16 EUR, ki mu jih mora naročnik povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja strokovna zahteva vlagatelja se zavrne kot neutemeljena.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj,
- pooblaščenec vlagatelja,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.